

קצבה, שהרי יכול לקנות בהמה גדולה יותר לחטאתו, ואם כן, אין לומר במעות היתירות שקדשו בטעות, אלא כדין קדשו, ומכל מקום, מאחר שלבסוף לא נצרך להם, יביא בהם נדבה.

האומר שאביא מהן

א. למחצית השקל.

הכונס מעות מעט מעט, ובשעה שהתחיל לכנוס אמר, "שאביא מהן למחצית השקל", או נטל מעות הרבה בידו, ואמר, "שאביא מהן למחצית השקל", לדברי הכל, לא נתקדשו מהמעות אלא מחצית השקל, **והשאר חולין**, כי כשאמר "שאביא מהן", הרי זה כאילו אמר בפירוש "ומה שישאר יהא חולין".

ב. לחטאתו.

הכונס מעות מעט מעט, ובשעה שהתחיל לכנוס אמר, "שאביא מהן לחטאתי", או נטל מעות הרבה בידו, ואמר, "שאביא מהן לחטאתי", לדברי הכל, לא נתקדשו מהמעות אלא כפי מה שיקנה מהן חטאתו, **והשאר חולין**, כי כשאמר "שאביא מהן", הרי זה כאילו אמר בפירוש "ומה שישאר יהא חולין".

הפריש בטעות

א. היה פטור וסבור שחייב.

מי שהיה סבור שהוא חייב חטאת, והפרישו, ולאחר מכן נודע לו שטעה, [כגון שכבר הפריש ושכח], מה שהפריש בטעות, לא קדש.

וכמו כן מי שהיה סבור שהוא חייב במחצית השקל, והפרישו, ולאחר מכן נודע לו שטעה, [כגון שכבר הפריש ושכח], מה שהפריש בטעות, **לא קדש**.

ב. היה חייב אחת וסבור שחייב שתיים.

מי שהיה סבור שהוא חייב שתי חטאות [על שני חטאים], והפריש שתיים, ולאחר מכן נודע לו שטעה, ואינו חייב אלא **חטאת אחת**, **שניה שאינו צריך לה**, תהא רועה [עד שיהא בה מום, ואז נפדית, ויביא בדמיה נדבה].

ומי שהיה סבור שהוא חייב **בשתי מחציות השקל**, והפריש שתי מחציות, ולאחר מכן נודע לו שטעה, **הרי זה כמי שאמר, "הרי אלו למחצית השקל"**. **שיש אומרים שהמותר נדבה. ויש אומרים שהמותר חולין**.